

European Service Meeting 2021 – ESM 2021

Love in Service.

I weekenden d. 22 – 24 oktober 2021. På Zoom hver dag fra ca. 10.00 – 18.00.

Dette er en rapport til HSR lavet af de internationale delegerede, primært med fokus på hvad vi kan tage med videre af erfaringer fra mødet. Den første del af mødet var taler fra relevante nøgle personer, bl.a. David Rosen (ansvarlig for forlaget og tilladelser omkring A.A.W.S. i New York.) I anden del var der komité arbejde, med spørgsmål indsamlet fra det globale fællesskab. I tredje del var der workshops med emner besluttet af de tidligere ESM workshops (i 2019).

Info fra A.A.W.S.* af David Rosen

**A.A.W.S. – Alcoholics Anonymous World Services Inc. - Det er USA's svar på Hovedservicekontoret, på en global skala.*

I flere år har der været stigende fokus og efterspørgsel på litteratur i digitale formater. Dette er **i forlængelse af** og ikke **i stedet for** trykt litteratur.

Siden sidst (2019): Store Bog er blevet oversat til Tatar (Kazan – regionen), med hjælp fra den internationale litteraturfond og især AA Rusland. Flere nye og opdaterede versioner er under udarbejdelse.

Ja der er en ny (5.) udgave af Store Bog på vej! USA og Canada besluttede sidste år på deres Servicekonference at gå i gang med processen at få lavet en 5. udgave af Store Bog. Der skal udvælges og gennearbejdes nye historier, så den bredeste mulige refleksion af vores nuværende fællesskab bliver vist. Det kan tage et par år.

Noter:

Ebøger – Al litteratur der er oversat med rettigheder fra A.A.W.S. kan distribueres som E bog. Kontoret i New York skal ikke ind over konverteringen til E bogs format, ændringen står de enkelte AA strukturer selv for. For at få licens til at distribuere et stykke litteratur som E bog sendes en forespørgsel på de enkelte udgivelser til Licens Administrator Rosa Rodriguez som derefter sender den nødvendige dokumentation.

Lydbøger – Præcis samme procedure som E bøger. Kontoret i New York skal IKKE gennemgå lydfileerne for at høre om det stemmer overens med teksten. Før man kan udgive lydbøger skal man udfylde "Indtaler/fortæller udgivelse", dokumenter som kontoret i New York vil fremsende.

Links på hjemmeside – På de enkelte landes officielle hjemmesider er det muligt at have downloads af de enkelte litteraturtitler i enten PDF eller E bogs format. Flere titler kan inkluderes i en licens. Derfor skal der i anmodningen i licensen være en liste over allerede godkendt litteratur der ønskes tilladelse til. Licens administratoren Rosa Rodriguez skal bruge navn/URL på den officielle hjemmeside.

Nye udgivelser godkendt på USA/Canada Servicekonference i år – nu klar til print:

- Mujeres hispanas en AA (erfaringer fra spansktalende kvinder i AA).
- Vores erfaring har lært os – en illustrativ introduktion til de 12 trin.
- Trossamfunds ledere spørger til AA (opdateret og revideret).

Lydbøger er i heftig vækst globalt. Der er lavet genspilninger af Store Bog, 12&12 på engelsk, spansk og fransk, dertil er der tilføjet nye professionelle indspilninger af At Leve Ædru og De 12 Koncepter For Verdensservice. Næste projekt der udkommer er Til Daglig Eftertanke.

Video formater af vores litteratur og materialer bliver aktivt forfulgt!

A.A.W.S. ejer og bestyrer en YouTube kanal der uploader mere og mere A.A.W.S. produceret indhold.

Komité arbejde – delt op i tre.

Ligesom på den danske Servicekonference bliver de delegerede opdelt i forskellige komitéer, her opkaldt efter vores tredelte arv: Service, Recovery og Unity. Der bliver arbejdet med spørgsmål der er blevet opsamlet i løbet af de sidste to år (siden 2019) blandt de delegerede. Et land kan måske spørge til erfaringer med telefonvagt, eller hvordan principperne for fastsættelse af pris på litteratur bliver foretaget osv. Herunder følger de forskellige spørgsmål til de tre komitéer, og derefter hvad erfaringerne og drøftelserne endte ud med.

Komitéen Service

Komiteens deltagere fra hhv. Finland, Danmark, Polen, Hviderusland, Litauen, Rusland, Letland, Irland, Kroatien, Bulgarien, Tyskland, Ukraine, Malta, Tjekkiet og Island var blevet bedt om at dele sine erfaringer om:

1.A) På hvilket grundlag bliver beslutninger taget om hvilken ny litteratur der skal oversættes? Diskuter processen jeres land bruger til at sikre hvordan oversættelser er præcise og ikke ændrer budskabet fra originalteksten.

Polen: I begyndelsen af vores historie blev beslutningen om udgivelser truffet af enkelte medlemmer. På grund af det fik vi oversat 12 og 12 før Den Store Bog. Nu har vi en

litteratur komité, underkomitéer og disse laver anbefalinger om hvilken ny litteratur der skal oversættes, og alle beslutninger bliver godkendt af vores Servicekonference.

Tjekkiet: Vi har oversat de fleste bøger og foldere, nu mangler der måske kun de resterende nye foldere. Da jeg var en del af komitéen, brugte vi de nationale arrangementer (landsmøde osv.) til at spørge deltagere om hvilken prioriteringsrækkefølge de kunne tænke sig i forhold til litteratur.

Ukraine: Vi har en litteratur komité der beslutter hvilke bøger og foldere der skal oversættes. På Servicekonferencen bliver disse beslutninger godkendt. Vi er lige nu i gang med Den Store Bog med ukrainske historier og vi er også i gang med Til Daglig Eftertanke.

Hviderusland: Vi benytter den litteratur der er på russisk og har aldrig oversat Den Store Bog til hviderussisk. Der har været et forsøg på det, men Servicekonferencen stemte forslaget ned med begrundelsen om at det ikke var en fyldestgørende oversættelse.

Bulgarien: Vi afholdt vores første Servicekonference i 2017. Vi har lige nu oversættelser af Den Store Bog, 12 og 12, At Leve Ædru, Til Daglig Eftertanke, Dr. Bob og oldtimerne, Kom Til At Tro og Som Bill Ser Det. De er blevet oversat af bulgarske medlemmer. Beslutningen om hvilken ny litteratur der skal oversættes, bliver taget ud fra det behov der opstår i fællesskabet.

Irland: Alt hvad der bliver besluttet på Servicekonferencen i Storbritannien bliver automatisk adapteret i vores struktur. Vi har fået tilladelse til at udgive specielle Sindsrobøn kort på irsk. Vi har ikke oversat Den Store Bog til irsk, da udgifterne vil være for store i forhold til den formodede efterspørgsel.

Italien: Alt litteratur er blevet oversat og udgivet på italiensk. Nu til dags er det medlemmer der laver en oversættelse og sender den til en komité der kigger på den, inden den bliver sendt til godkendelse i New York.

Litauen: Servicekonferencen beslutter hvilken ny litteratur der skal udgives. Alle oversættelser laves af en professionel, derefter tjekket af medlemmer og altid med slut redaktør/korrektur udført af en professionel. Dernæst sendt til New York for licenser og tilladelser.

Finland: Alt litteratur er blevet oversat og udgivet på finsk. Vi har en litteratur komité der kigger på nye udgivelser fra A.A.W.S. og Grapevine for at eventuelt opsnappe nye udgivelser. Det er også deres beslutning om der skal laves revision af allerede eksisterende oversættelser. I sidste ende skal de lave en anbefaling til Hovedservicerådet. Alle grupper i Finland kan også komme med et forslag til Hovedservicerådet.

Tyskland: Servicekonferencen beslutter hvilken litteratur der skal udgives og det bliver givet videre som en anbefaling til Hovedservicerådet. Hovedservicerådet giver derefter opgaven videre til litteraturkomitéen som udfører oversættelsen. Efterfølgende bliver oversættelsen sendt til New York der står for licenser og tilladelser.

Letland: Efter min viden er der ikke nogen formelle procedurer om hvordan beslutningen, om hvilken ny litteratur der skal oversættes, bliver taget. Det er op til de individuelle aktive medlemmer i fællesskabet at få lavet en oversættelse. Vi begynder at se behovet til at få en formel procedure om oversættelse og produktion.

Rusland: Beslutningen om ny litteratur der skal oversættes, bliver taget af Servicekonferencen (baseret på anbefalinger fra litteraturkomitéen).

Island: Hovedservicerådet udpeger en komité der står for oversættelsen af alt AA materiale. En ny version af Den Store Bog er undervejs. Det vil være tredje gang at den bliver oversat, første gang i 1976 og anden gang i 2003.

Danmark: Vi har stort set alt litteratur oversat. Vi har besluttet at det er Servicekonferencen der tager beslutningen om hvilken ny litteratur der skal oversættes. Vi har lige lavet en ny oversættelse af fjerde udgave af Store Bog og det er spændende at stille spørgsmålet hvordan budskabet bliver holdt relevant, men samtidig ægte i forhold til originalteksten.

1.B) Har jeres land tilstrækkelig varieret udvalg af litteratur til at tjene fællesskabets behov? Hvilke kriterier bruger jeres land til at fastslå priserne på litteratur?

Irland: Vi tilføjer en lille smule på udgiften til bøger der kommer fra USA, men kun til at dække fragten. Vi har ikke udgivet Store Bog i Irland, mest fordi udgifterne til tryk er for høje. Vores indtægter er dækket 80% af hattepenge og 20% af litteratursalg.

Finland: Vi dækker vores udgifter og i enkelte tilfælde lidt over hvis vi finder det nødvendigt. Vi har lavet et firma/komité (AA Publishing Inc.) der tager sig af alle udgivelser og i sidste ende tager de alle beslutninger om prissætning på litteraturen. Vi har outsourcet lager og forsendelse af litteratur.

Polen: Vi har ikke hævet priserne i over 10 år, men føler vi bliver nødt til det nu i takt med de stigende priser på tryk generelt. Vi fastholder et prisniveau så vi kan opbygge en reserve, og derved ligger et niveau over vores samlede udgifter, men vi har ikke haft nogen klager over det da er med til at dække udgifterne til mange af vores "gratis" foldere.

Danmark: De danske priser er næsten dobbelt så meget som de amerikanske. Om det er udgifter til print eller andre udgifter i forbindelse med trykning er jeg usikker på.

Bulgarien: Bøgernes pris bliver fastsat efter hvor store udgifter der er til print/trykning. Sædvanligvis har vi et lille overskud på udgifterne der hjælper os med at opbygge en reserve.

Italien: Præcis hvor meget over udgifterne til tryk/print vi har fastsat litteraturpriserne på er jeg usikker på, men som en god fader ville, sørger vi for at der er balance mellem udgifter og indtægter.

Rusland: Servicekonferencen i 1997 besluttede (og Servicekonferencen i 2011 fastslog det) at den maksimale profit på bogsalg må ikke overskride 50% af udgifter til tryk/print.

Ukraine: Omkring 80% af vores indtægter til Hovedservicekontoret kommer fra litteratursalg. Sædvanligvis er priserne dobbelt så store som vores udgifter til print/tryk. F.eks. koster Den Store Bog omkring 3 dollars og vores udgifter til print/tryk er på omkring 1.50 dollars.

Letland: Størstedelen af vores indtægter kommer fra hattepenge fra grupperne, kun omkring 15% af indtægterne til Hovedservicekontoret kommer fra litteratursalg. Indtægterne fra slaget af litteratur bliver set som en ekstra bonus og er med til at fastsætte priserne på litteraturen.

Tyskland: I næsten 30 år har litteraturpriserne været vedligeholdt – kun da vi skiftede møntfod til Euro var der en stigning. Vi har forskellige priser i forhold til størrelse og medie, men priserne har som sagt været stabile i meget lang tid. Vi er registreret som en non-profit

organisation, så vi er nødt til at holde en balance mellem udgifter/indtægter, da vi kan miste vores status som non-profit organisation hvis vores indkomst skat bliver for stor.

Litauen: Vores Hovedservicekontor har været gode til at sørge for vi ikke kom i bekneb af litteratur, især under pandemien, hvor de meste var tilgængeligt at købe online. Efter min mening bør det ikke koste for meget så litteraturen kan købes og eventuelt gives til nykommeren.

Bulgarien: Vi har forskellige indtægter på litteraturen, men det bliver holdt separat fra 7. tradition og bliver brugt til udgifter på print/tryk.

Island: Vi har tilstrækkeligt udvalg og lager af litteratur.

2. Del jeres erfaringer med samarbejde med professionelle: deltagelse på seminarer, receptioner, konferencer etc. Betaler vi for deltagelse på sådanne begivenheder? Er betaling af et gebyr for at deltage i sådanne begivenheder i tråd med vores traditioner?

Letland: Interessant spørgsmål. Umiddelbart ser jeg ikke at det strider mod vores traditioner, på samme måde som en gruppe betaler husleje. I min erfaring har der ikke været noget tilfælde i Letland hvor vi har betalt for at deltage i sådanne begivenheder.

Rusland: I august 2020 deltog vi på det årlige forum "Sundhed for nationen". Der lejede vi en "udstillingsplads". Her fremviste vi vores litteratur og vores erfaring. Vi mener det ligger i tråd med vores traditioner.

Tyskland: Vores hovedprincip er samarbejde – ikke at låne vores navn ud. Hovedservicerådet har deltaget på en kongres for det tyske psykolog og psykiatri samfund. Vi har også deltaget på andre konferencer og begivenheder, men vi er ikke blevet bedt om at betale, da vi er blevet inviteret til at deltage.

Finland: Vi har organiseret gratis webinarer til studerende og professionelle. Inden da er vi blevet bedt om at deltage på kurser som vi har fået betaling for. Vi har engang deltaget på et sundhedsseminar, men næste år bad de om 2000 euro for vores deltagelse. Det synes jeg ikke var i orden. Vi kommer der ikke for at få medlemmer eller tjene penge. Hvis vi betaler et gebyr for deltagelse, er det så ikke promovende i modsætning til tiltrækning? På den anden side betaler vi for annoncer. Nogle medlemmer føler at betale, er promovende.

Litauen: Vi deltager ikke i begivenheder hvor vi skal betale et gebyr. Vi inviterer folk til vores åbne møder, eller holder møder på hospitaler eller i fængsler.

Italien: Vi samarbejder med professionelle på hospitaler o. lign. Og som oftest er vi inviteret ind i samarbejdet. Hvis vi inviterer en professionel til at deltage på vores årlige konference, betaler vi for billet, kost og logi. Men hvis AA bliver inviteret til en begivenhed, der involverer et gebyr for deltagelse, bliver forslaget sendt til Servicekonferencen eller Hovedservicerådet, om vi skal deltage.

Irland: Helt generelt responderer vi på henvendelser fra det professionelle liv. I nogle regioner er samarbejdet med det omkringliggende professionelle samfund en del af informationsarbejdet. Vi har i mange år haft service forpligtelser i fængsler, hospitaler og skoler omkring hvad AA er og kan gøre. Det samme med behandlingshjem og der er ingen gebyrer involveret. I mine øjne kan der opstå en interessekonflikt ved at være til stede ved en begivenhed med et deltagergebyr, det kunne måske ligne at vi støtter op om noget som ikke er AA.

Ukraine: Vi modtager ikke betaling for at deltage i professionelle samarbejdsrelationer. Som regel hvis AA organiserer et samarbejds møde med professionelle, betaler vi for det. I flere år har vi betalt for en pressekonference i forbindelse med AA's fødselsdag d. 10. juni. Vi har også betalt for annoncer på billboards (reklametavler).

Polen: Vi deltager på mange konferencer og begivenheder i forbindelse med vores Informationsudvalg/arbejde. Der er to kategorier: den første er at vi organiserer og inviterer og det betaler vi for. Den anden er at vi bliver inviteret til at tage del i en begivenhed/konference. Her betaler vi ikke for deltagelse, da vi er inviteret. Vi deltager ikke i forretningslignende begivenheder hvor vi skal "leje" en bod el.lign. At købe kaffe eller te til en konference er fint, men for deltagelsen alene bør vi ikke betale.

Danmark: Vi har en lang tradition kaldet "Folkemødet" hvor repræsentanter for alle dele af samfundet mødes en weekend. Det kan være alt fra sundhedssektoren, politikere, virksomheder etc. Her betaler vi for at et hold der repræsenterer AA kan deltage, ved at betale deres kost og logi etc (*se fodnote*). Holdet har printet t-shirts der på fronten siger "Jeg er alkoholiker" og på bagsiden siger "Men jeg drikker ikke mere". Vi kigger på motivationen for at være repræsenteret i et sådant forum, vi ved at mange mennesker tjener penge på lidende alkoholikere, og jeg ville for en gerne have vidst at AA eksisterede og at det var en løsning for mig. Og så endda gratis.

Island: Vi har god adgang til professionelle i sundhedssektoren og kan deltage på seminarer og konferencer uden at betale gebyr.

Fodnote:

På sit møde den 23.04.22 udtaler Hovedservicerådet:

Rapport fra ESM godkendt dog med den fodnote at der tilføjes at "at AA -DK betaler transport til de, der tager over og passer standen på Folkemødet. Udgifter for kost og logi betales af den enkelte. Tilføjjelsen skal med som fodnote når rapporten lægges på hjemmesiden-

Komitéen Recovery

Komiteens deltagere fra hhv. Finland, Belgien, Grækenland, Norge, Portugal, Slovakiet, Letland, Slovenien, Det Fransk-talende Europa, Ungarn, Storbritannien, Polen, Tyrkiet, Rumænien, Hviderusland og Holland var blevet bedt om at dele sine erfaringer om:

1.Hvordan kan vi finde en balance mellem behovet for og efterspørgslen efter online møder og samtidig fastholde fællesskabets elementer med personlig kontakt mennesker imellem? Diskutér erfaringer med sponsorskab og promovning af litteratur online.

De fleste fællesskaber åbnede online møder da samfundet lukkede ned grundet pandemien. Nogle steder blev det så massivt at antallet af online møder var større end de fysiske møder.

Nogle delegerede oplevede udfordringer som hurtigt blev løst, f.eks.

- Ved at hjælpe hinanden med at overkomme tekniske vanskeligheder ved at deltage på online møder.

- En til en møder.
- Telefonmøder.
- WhatsApp grupper.
- At opfordre medlemmer til at deltage og sponsorere nykommere.

Nogle delegerede oplevede positive sider af online møder såsom flere deltagere på møderne og muligheden for at deltage på et møde hvor som helst i verden. Og ligegyldigt hvornår det passede i deres dagligdag, kunne de "gå" til et møde.

Mange unge AA medlemmer kom ind i fællesskabet til deres første møde.

Nogle medlemmer tabte kontakten med regelmæssige møder og er stadig ikke kommet tilbage.

Der er noget modstand for de nykommere der kun har oplevet online møder mod at gå til et fysisk møde.

Nogle Hovedserviceråd står overfor spørgsmål der er udsprunget af denne tid, såsom anonymitetsprincippet og medlemmers tryghed/sikkerhed på online møder.

Der var spørgsmål til hvor online møderne passer ind i AA's struktur herunder regioner, intergrupper og registrering af grupper.

Nogle grupper har skabt nye serviceposter på online møder herunder f. eks.:

- Tekniske assistenter (teknisk support).
- En vært for mødet og side værter (host og co host).
- Troldepatruljer (En position der undersøger om der er uvelkomne gæster til mødet)
- En gruppeadministrator.
- Lydkontrollør (En post der konstant er opmærksom på om folk husker at slå deres lyd fra og til).
- Skærmdeler (Sørger for at dele skærm når nødvendigt).
- Modtager (En post der siger velkommen til folk når de kommer til møde).
- Opvasker (En post der sørger for at hænge ud bagefter med folk og "lukke" mødet, når den sidste er gået).
- Tidtager (Sørger for at holde øje med tiden til speakeren eller folk der deler).
- Møde etikette (Deler hvilke forventninger gruppesamvittigheden har til de enkelte mødedeltagere).
- Chat ansvarlig (Er konstant opmærksom på hvad der sker i chatten).
- Annoncører (Sørger for at ordet kommer videre til den næste i rækkefølge).

Nogle grupper fandt en balance med hybridmøder.

Nogle grupper stod overfor nye udfordringer med online sponsorkab, med nykommere uvillige til at acceptere eller spørge efter sponsorkab grundet det faktum at de ikke kendte potentielle sponsorer personligt (i virkeligheden). Der var dog også erfaring der pegede på en vækst i sponsorkab alene på det faktum at flere medlemmer stillede sig til rådighed end ved normale fysiske møder.

Der blev også lavet lister over sponsorer der stod til rådighed.

Medlemmer vedligeholdte kontakten med deres sponsorer vha. telefoner, Skype, WhatsApp, Zoom og andre tekniske løsninger.

Litteratur blev gjort tilgængelig via mail, klar til download og salg via bogshops, stream af lydbøger online og lokale medlemmer der kørte ud med litteraturen som bestilt.

Medlemmer promoverede litteraturen på online møder.

Nogle lande havde tid til at dvæle over nye oversættelser og reviderede udgaver af allerede oversat litteratur.

2.Hvordan kan vi gøre AA mere attraktiv til yngre medlemmer?

- Ved at have et yngre medlem til at dele sin historie med den yngre nykommer.
- Ved at spørge den yngre nykommer om hjælp til tekniske spørgsmål om computer/smartphone.
- Ved at opfordre yngre medlemmer til at tage del i servicestrukturen og oversætte "for unge mennesker" foldere.
- Ved at bruge deres "online viden" til at lave informationsarbejde i f.eks. skoler vha. podcasts osv.
- Ved at dele YPAA (unge i AA) mødelister med andre lande.
- Ved at arrangere YPAA (unge i AA) begivenheder både fysiske, men også online.
- Ved at dele vores erfaring og håb for at kunne leve et godt liv uden alkohol.
- Udveksle telefonnumre.
- Tilbyde sponsorkab.

Komiteéen Unity

Komiteens deltagere fra hhv. Danmark, Belgien, Grækenland, Litauen, Kroatien, Norge, Østrig, Sverige, Portugal, Slovakiet, Sverige og Storbritannien var blevet bedt om at dele sine erfaringer om:

1.: De udfordringer vores landes servicestruktur oplevede som følge af de mange nye onlinegrupper.

Samtlige lande meldte om store udfordringer, men også at det blev opvejet af de muligheder, som de nye online platforme gav.

Udfordringerne bestod i frygt for det ukendte, såsom at skulle bruge ny teknologi, anderledes adfærd på onlinemøder og spørgsmålet om, hvordan man fik integreret onlinemøderne i den eksisterende service struktur og mulighed for at indsamle og aflevere hattepenge.

En udfordring var også manglen på fysisk tilhørsforhold til en gruppe og computer-træthed (hos brugeren men også manglende kraft i ældre computere).

Fordelene bestod i nemmere adgang til møder for medlemmer med handicap, adgang til møder over hele verden på alle tidspunkter af døgnet og større mulighed for oprettelse af møder for medlemmer, der tilhørte minoriteter, der var marginaliseret udover alkoholismen.

Betalingsløsninger for onlinebetaling, i Danmark Mobile Pay, løste i nogle lande problemet med hattepenge.

2. Hvordan beslutter forskellige grupper ved hjælp af gruppesamvittigheden, hvem der må deltage i møderne? Eksempelvis om ikke-alkoholikere må deltage og i så fald dele? Og Kan en gruppe udelukke en alkoholiker fra et møde grundet uacceptabel adfærd?

De fleste medlemmer kommer til møder, hvor de kan identificere sig med det, der bliver delt. Derfor er det vigtigt, at gruppesamvittigheden afgør, om et møde skal være "åbent" eller "lukket". Dermed afgør man om ikke-alkoholikere kan deltage og/eller dele på mødet.

Derefter må man blive enige om, hvilke regler der gælder for det pågældende møde, eksempelvis ved oplæsning i begyndelsen af mødet og udvælgelse af ansvarlige for håndhævelsen. Det muliggør, at gruppen kan forhindre personer i gentagne gange at forstyrre mødet. Den bedste måde at tage sig af deltagere, der var påvirkede og oprørte, var at få dem med udenfor til en kop kaffe og en snak. Når de igen var rolige, var de velkomne tilbage til mødet og en småkage.

Workshops

Formatet af workshoppen foregår således: Hver delegeret får op til 2 minutter til at dele ud fra emnet, opfulgt af en åben diskussion/refleksion. Igen er de delegerede opdelt i tre forskellige workshops der arbejder ud fra emner bestemt ved sidste ESM (2019). Herunder således referat fra de tre workshops:

Spirituel frihed:

Komiteen diskuterede deres erfaring omkring hvad spirituel frihed betød for dem:

- Sammenhold på tværs af Fællesskabet med at hjælpe hinanden lokalt såvel som nationalt under pandemien.
- Frihed til at vokse og tilpasse sig.
- Personlige religiøse overbevisninger er ikke påtvunget medlemmer.
- Nogle udtrykte at de ikke ville have kommet til møder hvis religiøse overbevisninger var blevet påtvunget dem.
- Spirituel frihed giver medlemmer muligheden for at acceptere hvem de i virkeligheden er.
- Jo tættere programmet kom til mig, jo mere frihed følte jeg.
- At tale med nykommeren inden mødet starter, for at hjælpe dem med at forstå hvad ordet Gud betyder, før det bliver nævnt på mødet.
- Lære at acceptere og respektere alles ret til selv at definere begrebet Gud/Højere Magt.
- Frihed til at vælge.
- At hjælpe hinanden og den stadig lidende alkoholiker.

Hvordan får vi nykommeren til at føle sig som en del af gruppen:

Komiteen diskuterede deres erfaring om hvordan vi får nykommeren til at føle sig som en del af gruppen:

- Give nykommeren følelsen af at være den mest vigtige person i rummet.
- Være med til at skabe tryghed og varm velkomst i gruppen.
- Opfordre dem til at komme tilbage.
- Give råd til sponsorkab.
- Du er ikke alene.
- Oversætte internt AA sprog.
- Mødet før mødet og efter mødet.
- Blid tilgang, tillid og tro.
- Lade døren stå åben.
- Dele kontakt info.
- Dele omkring første trin.
- At have AA litteratur, måske en velkomst pakke.
- Tiltrækning fremfor hervedning og promovring.
- En ordentlig hjemmeside.

At lade vores gruppesamvittighed lede vores servicearbejde.

Komiteen diskuterede deres erfaring om at lade vores gruppesamvittighed lede vores servicearbejde:

- Det er en langsom proces og du bliver nødt til at lære tålmodighed.
- Det er en tovejs proces – fra strukturen til Fællesskabet og fra Fællesskabet til strukturen.
- At være velinformeret med Service manualer, workshops om Trin og Traditioner og også for nyligt Koncepterne. Når vi er velinformerede er der større chance for ydmyghed overfor gruppens samvittighed og dermed også beslutninger.
- Månedlige studiegrupper på Trin og Traditioner.
- Den omvendte trekant – Gruppensamvittigheden er vores højeste myndighed.
- Kommunikation mellem Grupper, Regioner og Hovedserviceråd.
- Lande er også autonome og kan skabe deres egen litteratur.

Denne rapport er lavet i kærlig service af de internationale delegerede i Danmark, Asger J og Tobias D.